

talte, at der med Hensyn til Beliggenhed, Afstand fra Boligerne, Afløb, passende Jordbund og heldige Grundvandsforhold maatte stilles Fordringer af den Bessaffenhed, at man meget vanskelig i Praksis vilde kunne gennemføre dem, og naar disse Fordringer ikke bleve opfyldte, kunde Kirkegaardene blive en uberegnelig Rilde til Sygdommes Udbredelse gennem Jordbunden og Vandet. Jeg tror, at der i Virkeligheden ikke kan være mindst Tvivl om, at naar en Kirkegaard ikke er ubetinget sikker og hensigtsmæssig og svarer til disse Fordringer, bliver den en uberegnelig Sygdomsrilde; men som den højtærede Justitsminister fremhævede, er det ikke værdt at fortabe sig deri; thi dette ganske vist lille Antal, som der her kan blive Tale om, vil ikke kunne have Betydning i hygieinist Henseende.

Med Hensyn til dette Pietetsforhold, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kres (Maaen) navnlig fremhævede, maa det dog maasse være mig tilladt at henlede Opmærksomheden paa, at naar de efterlavede ere saa lidt pietetsfulde, at de ikke ville respektere den testamentariske Bestemmelse, som deres Fader eller Arvelader har efterladt sig, naar de ikke have saa megen Pietet, at de ville respektere den afdødes Vilje paa et Punkt, som maasse har kunnet ligge ham særlig personlig paa Hjerte, naar de mangle saa megen Pietet, kan der ikke fra den Slags Folk stilles Pietetskrav. — Det ærede Medlem kaldte det for et Liebhaveri, naar en Mand ikke ønskede at begraves paa den hidtil gængse Maade. Det skulde være et Liebhaveri, og det kunde der ikke tages Hensyn til, fordi der, som det ærede Medlem sagde, maatte være en almindelig Regel. Saa, ganske vist der maa være den almindelige Regel, at Ligene staves opløste paa en Maade, der baade stemmer med Pietets hensyn, navnlig med Pietets hensyn til den afdødes Vilje, og med de hygieiniske Krav, som kunne stilles, men man kan ikke sige, at der med Nødvendighed maa kræves den Regel, at Ligene puttes i Sorden for at opløses gennem kortere eller længere Tid. At der maa kræves en almindelig Regel, er der ingen Tvivl om, men der er heller ikke Tvivl om, at denne Regel ikke behøver at være i en saadan bestemt Form, og naar der er en hel Del Medborgere, hvem det er i høj Grad imod, bør det tages et billigt Hensyn til deres Følelser. — Jeg tror nok, at enkelte af de Bemærkninger, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kres gjorde til de enkelte Paragraffer, vidnede, om jeg saa maa sige, om en god Vilje til at komme Lovforslaget til Livs. De vidnede om en høj Grad af Starpsindighed. Der

kan naturligvis tænkes alle mulige Eventualiteter, som ikke ere forudsatte her i Lovforslaget, og det kan der sandelig gøres ved ethvert Lovforslag; jeg tror, at man rolig kunde udsætte en Præmie for den, der kunde affatte et Lovforslag af en saadan Bessaffenhed saaledes, at ikke det ærede Medlem eller en anden dygtig Jurist kunde fremsætte saa mange Indvendinger derimod, at man kunde blive ganske hed i Hovedet derover. Den højtærede Justitsminister har givet et klart Svar derpaa, og han synes ikke at være mindste Betænkelig overfor de Betsligheder, som det ærede 2det Medlem for 1ste Kres malede paa Væggen. Naar der fra geistlige Medlemmers Side er blevet fremhævet en hel Del af de Indvendinger, som kunde gøres mod Iqbrænding som Begravelsesmaade, om jeg maa kalde det saa, og der navnlig af det ærede Medlem for 7de Kres (Bjerre) er fremhævet en hel Del af disse Indvendinger, saa undrer det mig, at man ikke har taget nogle berømte Indvendinger med, som ere komne frem, og som navnlig ere komne frem fra en højtstaaende geistlig, og som gif ud paa, at nu kom man i Dag og forlangte, at man skulde brænde Ligene, men efter dem, som fordrede dette, vilde der i Morgen komme andre, som vilde fordrø, at de endnu levende, som paa Grund af Alderdom, Sygdom eller andre Omstændigheder ere til Besvær, ligeledes skulle staves af Bejen. I Dag er det de Radikale, som ville, at Ligene skulle brændes, men i Morgen kommer der andre efter dem, som forlange, at de levende skulle brændes, gamle Forældre og spæde Børn. Den samme ærede geistlige sagde, at det var en hedenst Tante, som kun gaar ud paa, at man saa hurtigt som muligt vil have Liget ud af Døjsyn; som om man ikke gjorde dette ved at putte Ligene i Sorden. Det er jo dog kun meget sjældent, at man begraver Ligene saaledes, at man kan have Vinduer, saa at man kan se ned til dem. Hvis man vilde have saadanne Betænkeligheder, som selv hos en saadan oplyst og højt stillet geistlig kan komme frem, tror jeg ikke, vi ville kunne komme til at lovgive, men saa tror jeg ogsaa, at vi kunne prise os ganske lykkelige ved, at det ikke er Kirkeradet eller Geistligheden alene, som skal bestemme, hvad der skal være Lov og Ret, men at Rigsdagen dog ogsaa endnu har noget at sige.

Styr: Jeg skal kun gøre nogle ganske korte Bemærkninger. Til den højtærede Justitsminister vil jeg sige: Med Hensyn til medico-legale Hensyn er det ganske vist, at den Bestemmelse i Loven, at de efter-